

Ple suport al president

JOSEP M. TORRENT

AVUI, 21.05.08

El finançament autonòmic ha enfrontat tradicionalment els diferents territoris al marge del color polític que hi governa. És coneguda la disputa permanent del president Jordi Pujol amb els seus homòlegs andalus, Manuel Chaves, i extremeny, Juan Carlos Rodríguez Ibarra, o amb els presidents Felipe González i José María Aznar. En aquell moment es veia fins a cert punt lògic que el líder de CiU discutís per aconseguir més recursos amb els màxims dirigents del PSOE i del PP. Alguns, els més ingenus o inconscients, vaticinaven que quan el color polític de l'inquilí del Palau de la Generalitat i de la Moncloa fos el mateix, la tibantor disminuiria i els problemes se superarien. Els fets actuals estan demostrant la inconsistència d'aquest plantejament i l'enquistament del conflicte. Quan un president fa de president, els colors del partit on milita els ha de deixar a banda. Quan s'assumeix la transcendència del càrrec institucional no es pot permetre que el país que representa sigui menystingut permanentment i escanyat en allò que és més material. Els darrers gestos del president Montilla, és a dir, el pronunciament clar i diàfan que Catalunya no pot esperar més un nou model de finançament i que l'acord mai pot ser el resultat del cafè per a tothom sinó d'una negociació bilateral Estat-Generalitat, demostren que el líder dels socialistes catalans manté una actuació responsable d'acord amb el càrrec que ocupa. Montilla no pot permetre un model que empobreix Catalunya i la fa recular set posicions situant-la per darrere d'Extremadura, Castella, Andalusia, la Rioja... El president Montilla ha de tenir el suport de tothom en el seu pols institucional per damunt de les legítimes lluites partidistes.